

23 юни 2009

Г-н Георги Първанов, Президент на Република България

Г-н Сергей Станишев, Министър-председател на Република България

Г-н Михаил Миков, Министър на вътрешните работи на Република България

Г-н Бойко Методиев Борисов, кмет на София

Ваши Превъзходителства:

За втори път лесбийки, гей, бисексуални и трансджендър хора в София се опитват да упражняват своите човешки права с "Rainbow friendship" шествието на 27 юни, 2009 г., също както на 28 юни с ЛГБТ шествието "Аз и моето семейство". При упражняване на правата им, обаче, ЛГБТ българи и техните поддръжници, присъствали през март отново са изправени пред заплахата от организирано насилие, заплахи и дискриминация.

Пишем ви от името на Международната гей и лесбийска комисия за правата на човека (IGLHRC) и на регионалния европейски клон на International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association (ILGA-Европа), за да се предпазят правата на всички без дискриминация на основата на сексуална ориентация или полова идентичност. Правителството трябва да гарантира на тези защитници на правата на човека свободите на изразяване, събиране, сдружаване, както и сигурността пред европейското и международното право.

Атаките срещу ЛГБТ шествието

Миналата година една седмица преди първото ЛГБТ шествие, Българският национален съюз (БНС) призова за "Седмица на нетолерантност" под мотото "Бъди нормален, бъди нетолерантен." БНС насърчават други националистически групи да се организират срещу правото на ЛГБТ българи и техните поддръжници до шестват мирно. Това доведе до насилие по време на шествието: членове на БНС и други нео-нацисти хвърляха камъни, коктейли Молотов, както и малки експлозиви по шествието. Много от нападателите, включително ръководителят на БНС - Боян Расате - са били арестувани за насилие около шествието.

Ние научихме от български ЛГБТ групи, че тази години нео-нацистки групи отново се организират срещу шествието и че нетолерантността и насилието са потенциално публично насърчавани от партии в Парламента, като например

ВМРО, които окачествяват ЛГБТ манифестации като "изнудване" и "силно се противопоставят" на тях в официално становище, и Атака, която призова българските мъже да "набият гейовете." Правителството трябва да гарантира сигурността на шестващите и за да направи това, длъжностните лица трябва да не подтикват към това насилие пряко или непряко чрез насърчаване на нетърпимост на основата на сексуална ориентация и полова идентичност. Точно обратното, политическите лидери трябва да подкрепят ЛГБТ шествията за промяна на обществото като част от мерките за гарантиране на защитата на ЛГБТ хора.

ЛГБТ манифестации и публични демонстрации по международното и европейско право

Съгласно европейското и международното право в областта на правата на човека, България има задължението да защити правото на ЛГБТ хората да участват свободно в ЛГБТ демонстрации чрез защитата на правата и свободите им на изразяване, сдружаване и недискриминация. За зачитане, защита и изпълнение на тези права, държавите трябва да позволяват свързани с ЛГБТ хората демонстрации и трябва да гарантират сигурността на всички хора, изразяващи мнението си, независимо дали демонстрацията е разрешена или не.

Международно право

Всеобщата декларация за правата на човека (UDHR) и Международната конвенция за граждански и политически права (ICCPR) признават правото на свобода на изразяване и свободата на сдружаване (UDHR членове 19 & 20, ICCPR членове 19 & 21), присъщи на всички ЛГБТ манифестации и демонстрации. Правото на свобода на събранията и сдруженията е също защитено от декларация на защитниците на човешките права, приета от Общото събрание през 1998 г., което гласи, че всички имат право на "мирно сдружаване"¹. А Резолюцията от 2005 г. на Комисията на ООН по правата на човека относно правата на свобода на събранията и сдруженията "се обръща към държавите-членки да спазват изцяло правата на мирно събиране и сдружаване за всички физически лица, включително тези, които изразяват малцинствени или особени мнения или убеждения."²

Забраната на манифестации, отказването им на ефективна защита, и нападенията над тях са форми на дискриминация на основа на сексуална ориентация, което е недопустимо по силата на член 2 и 26 от ICCPR и на комисията по правата на

¹ Declaration on the Rights and Responsibility of Individuals, Groups and Organs of Society to Promote and Protect Universally Recognized Human Rights and Fundamental rights, Adopted by General Assembly Resolution 53/144 of 9 December 1998.

² UN Commission on Human Rights, Human Rights Resolution 2005/37: Promoting the Rights to Peaceful Assembly and Association, 19 April 2005, E/CN.4/RES/2005/37.

човека в решението „Тунен срещу Австралия”³. В изявлението относно човешките права, сексуална ориентация и полова идентичност на Общото събрание направено на 18 декември 2008 г. и подписано от 66 държави, включително България, се посочва още, че дискриминация на основата на сексуална ориентация и полова идентичност е недопустима⁴.

Участници в ЛГБТ демонстрации са защитници на правата на човека и отстояват човешките права на ЛГБТ хората. Специалният представител на Генералния Секретар на ООН за положението на защитниците на човешките права изразява загриженост за "съобщенията за заплахи и тормоз над защитниците на човешките права в кампаниите им за равенството и срещу дискриминацията на основата на сексуална ориентация" в ЛГБТ манифестации и демонстрации в Израел, Латвия, Молдова и Полша, и изразява загриженост срещу декларации и демонстрации срещу ЛГБТ манифестации от страна на властите в Полша и Русия⁵.

Европейско право

В Европейския съюз дискриминацията въз основа на сексуалната ориентация е изрично забранено от член 13 от Договора на Европейската общност (Амстердам) и член 21 (1) от Хартата за основните права в Европейския съюз, която също защитава свободата на изразяване, събранията и сдруженията (чл. 11 и 12).

Държавите-членки на Съвета на Европа трябва да прилагат Европейската конвенция за човешките права, включително и решението на Европейския съд по правата на човека. Така че ако не даде разрешение на ЛГБТ марша, държавата нарушава Европейската конвенция (чл. 11 относно свободата на сдружаване и събиране, чл. 13 за правото на ефективно средство за защита, и чл. 14 за недискриминация)⁶. Под юриспруденцията на съда, Държавата също така влиза в позитивни задължения да осигурява „истинско и ефективно уважение” към тези свободи, в т.ч. задължението на полицията да подsigури сигурността на всички хора, извяващи политическо послание на улиците, независимо при позволена

³ *Toonen v. Australia*, Communication No. 488/1992, 4 April 1994, para 8.7.

⁴ U.N. General Assembly, 70th and 71st plenary meeting, December 18, 2008. Текст на декларацията е достъпен на адрес <http://www.droitslgbt2008.fr/documents/?mode=download&id=2>.

⁵ Report of the Special Representative of the Secretary-General on the situation of human rights defenders, para. 374, 402, 559-60, 568 UN Doc. A/HRC/4/37/Add.1, March 27, 2007.

⁶ *Baczowski and Others v. Poland*, European Court of Human Rights, Application no. 1543/06, Judgment 3 May 2007.

демонстрация или не, и независимо дали мнозинството споделя същия възглед, или не⁷.

Препоръката на Парламентарното събрание на Съвета на Европа относно свободата на събиране и изразяване на лесбийки, гейове, бисексуални и трансгендър лица призовава държавите да „заемат публично становище срещу дискриминацията на основания на принадлежност към сексуално малцинство“, да разследват всички случаи на насилие по време на свързани с ЛГБТ хора събития и да предприемат други позитивни стъпки, за да подсиgurят правата на ЛГБТ Хората⁸. Европейският кодекс за полицейска етика на Съвета на Европа експлицитно говори за ролята на полицията, която преминава отвъд признаването на човешките права, за да бъдат те защитени. В допълнение, Комисарят по човешки права на Съвета на Европа заяви, че „липсата на действие или неподходяща реакция от властите, съдилищата или омбудсманите вървят ръка за ръка с нетолерантното говорене или още по-лошо - подтикване към омраза.“⁹

Значимост на ЛГБТ шествията и демонстрациите

Демонстрациите, шествията и други публични събития се организират от ЛГБТ хора и поддръжници в много части на света като средство да се изиска пространство в гражданското общество и да се привлече внимание към нарушенията на човешките права, с които те редовно се сблъскват. Упражняването на свободно изразяване, събиране и сдружаване се превърна в ключово средство за социална промяна за ЛГБТ хората. Чрез тези публични събития, обществото може да научи за различията като цяло, и за различните сексуалности и полови идентичности в частност, като доведат до понижаване на предразсъдъци и погрешни схващания за ЛГБТ хората. Като стават свидетели или участват в тези събития, ЛГБТ хората, които живеят в страх могат да си възвърнат тяхната увереност, достойнство и надежда като участват в изграждането на общността.

⁷ *Platform 'Ärzte für das Leben' v. Austria*, European Court of Human Rights, No. 139, Judgment of 21 June 1988.

⁸ Council of Europe, Parliamentary Assembly, Recommendation 211 (2007) on freedom of assembly and expression for lesbians, gays, bisexuals and transgendered persons, 26 March 2007. Available at, <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1099699&Site=Congress&BackColorInternet=e0cee1&BackColorIntranet=e0cee1&BackColorLogged=FFC679>.

⁹ Statement by Thomas Hammarberg, Council of Europe Commissioner for Human Rights, “Thinking Globally, Acting Locally” ILGA Europe conference, CommDH/Speech(2008)16, Vienna, 31 October 2008, достъпно на адрес <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1365221&Site=CommDH&BackColorInternet=FEC65B&BackColorIntranet=FEC65B&BackColorLogged=FFC679>.

Шествията и демонстрациите са от крайна значимост за ЛГБТ общността.. Съществуват групи в България, които искат да нарушат способността на ЛГБТ хората да изразяват себе си и да отнемат правото на ЛГБТ хората да се чувстват сигурни. Това трябва да бъде силно порицано от правителството и също така предотвратено от полицията.

Ние разчитаме на вашата подкрепа да се подсигури, че правото на сигурност и свободно изразяване и събиране на всички, в т.ч. ЛГБТ хората и техните поддръжници, ще бъде зачетено и защитено.

Искрено Ваша,

Cary Alan Johnson

Dirk De Meirleir

Изпълнителен директор на IGLHRC

Изпълнителен директор, ILGA-Европа

Мисията на Международната гей и лесбийска комисия за правата на човека (IGLHRC) е да постигне напредък в овешките права на всички, навсякъде да се прекрати дискриминация основана на сексуална ориентация, полова идентичност и изразяване на пола. IGLHRC е неправителствена организация, базирана в Ню Йорк, с офиси в Кейп Таун и Буенос Айрес.

www.iglhrc.org

ILGA-Europe е европейският регионален клон на Международната лесбийска, гей, бисексуална, транс и интерсекс асоциация (ILGA), неправителствена организация-шапка, която представлява над 222 членски организации на европейско ниво. ILGA-Europe работи за свят, в който се спазват човешките права на всички хора и всеки може да живее в равенство и свобода от дискриминация на основите на сексуална ориентация, полова идентичност или изразяване.

www.ilga-europe.org